

«آرمان ملی» حمله به معاون راهبردی رئیس جمهور را بررسی می کند

سناریو نویسی تندروها برای حذف ظریف

است. کافی است که ظریف لب بگشاید و کلامی بگوید، کنشی داشته باشد یا رفتاری از او سر بزند آن زمان همه همه ها، حملات، اتهام ها و اهانت ها به سمت و سوی او روانه می شود.

روی کار آمدن دولت چهاردهم همه مشکلات کشور تمام و در یک اسم «محمد جواد ظریف» خلاصه شده است. چنانکه ظریف تمام فکر و ذکر نمایندگان مجلس و مخالفان دولت شده

آرمان ملی: کشور با مسائل و مشکلات مختلفی مواجه است که مهم ترین آن مشکلات اقتصادی است که سال ها همه دولت ها با آن دست و پنجه نرم کرده اند. اما گویی از ابتدای

سخن روز

مخالفت با ظریف تا کجا؟

آیت... محسن غرویان
استاد حوزه و دانشگاه

محمد جواد ظریف رئیس شورای راهبردی دولت، متفکری سیاسی و فیلسوفی سیاستمدار با تجربه عملی در دیپلماسی بین المللی است. او اندیشه های مختلف فلسفی و مکاتب گوناگون فلسفه سیاست را می داند و شناخت کاملی از فلسفه سیاسی مغرب زمین دارد.

صفحه ۳

در کمیسیون امنیت ملی مطرح شد

جزئیات جدید از ترور قضات دیوان عالی

صفحه ۷

«آرمان ملی» بررسی می کند

نسخه کاهش درد جراحی اقتصادی

آرمان ملی: اصلاحات ارزی و اجرای سیاست تک نرخی شدن ارز به عنوان یک ضرورت برای ثبات اقتصادی در ایران مطرح است که مقام معظم رهبری نیز اخیراً طی اظهاراتی بر نامطلوب بودن اثرات اجرای سیاست ارز ترجیحی در

کشمور تاکید کردند. کارشناسان و برخی از فعالان در بخش خصوصی کشور، اصلاحات ارزی در حال اجرا از سوی عبدالناصر همتی، وزیر اقتصاد را به مثابه جراحی می دانند که قطعاً در مسیر اجرا درد خواهد داشت...

صفحه ۴

یادداشت

تندروها پشت چراغ قرمز

مهدی امینی
تحلیلگر مسائل سیاسی

اگر بخواهیم به شعارها و عملکرد تندروها در حوزه های داخلی و سیاست خارجه بپردازیم باید بگوییم که با این گونه شعارها و استراتژی ها نمی توان کشور را با توجه برنامه های بلندمدت و کوتاه مدت در مسیر توسعه اجتماعی، اقتصادی، دیپلماسی و... قرار داد.

ادامه در همین صفحه

«آرمان ملی» گزارش می دهد

ضعف حمل و نقل شهری پایتخت

آرمان ملی: مشکلات شهر تهران و ویژه در بخش حمل و نقل یکی از چالش های بزرگ پایتخت نشینان است. این درحالی است که با افزایش جمعیت تهران در دهه های اخیر و مهاجرت بخشی از جمعیت شهرهای اطراف به آن، با

افزایش حاشیه نشینی، معضلات پایتخت ابعاد پیچیده ای پیدا کرده است. اما مساله حمل و نقل و کمبود ناوگان حمل و نقل عمومی، به خصوص در سال های اخیر، بسیاری از پایتخت نشینان را ناراضی تر از قبل کرده است.

صفحه ۹

گفت و گو «آرمان ملی» با صادق زیباکلام:

ترامپ، پوتین را به میز مذاکره می کشاند

عکس: آرمان ملی

صفحه ۷

ناهمترازی حقوق بازنشستگی

بهزاد عشقی نانی
فعال اجتماعی

افزایش هزینه های زندگی مردم به دلیل تورم فراینده و بالا رفتن قیمت ها نارضایتی هایی در جامعه ایجاد کرده است. همه در تلاش هستند با انتخاب شغل های دوم و سوم و انجام فعالیت های جانبی و کسب درآمدی دیگر بخشی از هزینه های زندگی شان را تامین کنند تا بر این چالش پیچیده اقتصادی فائق شوند و پیامدهای گسترده آن را برطرف کنند. در این بین بازنشستگان وضعیت سخت تری دارند از آنجا که در چهار فرسودگی جسمی و روانی هستند قادر به پذیرش شغل دیگر نیستند و حتی برای انعکاس مشکلاتشان به مسئولان هم تاکنون موفق نشده اند. با توجه به توسعه این ناهمخوانی ها در یکی، دو سال اخیر موضوع همسان سازی حقوق بازنشستگان با شاغلین فعلی به عنوان یک راهکار جبرانی مطرح شده است که جای تشکر دارد اما از آنجا که نحوه اجرای مقررات همسان سازی حقوق بازنشستگی کافی انجام نشده است. بازنشستگان وقتی از میزان افزایش حقوق بازنشستگی که در دستگاه های دیگر شغل با او دارند و وضعیت تحصیل و سابقه کار مشابه خودشان داشته اند مطلع می شوند و با میزان افزایش حقوق خودشان مقایسه می کنند، نتیجه می گیرند که یک رویه و مقررات یکسان و هماهنگ وجود نداشته است و این موضوع خود باعث اعتراضات جدیدی شده است. ضمن آنکه سازمان بازنشستگی کشور از چگونگی همسان سازی حقوق بازنشستگان با شاغلین و نحوه اجرای آن، شفاف سازی کافی و جامع به صورت همه فهم اطلاع رسانی عمومی نکرده است با اطلاع رسانی به صورت مختصر و گذرا و مبهم بوده است در نتیجه بازنشستگان دچار تعارضات زیادی می شوند. ملاحظه بازنشسته ای که در سازمان بهزیستی شاغل بوده که از جمله مشاغل همراه با سختی کار است. وقتی میزان حقوق خود را با بازنشسته ای که با ویژگی مشابه در وزارت آموزش و پرورش شاغل بوده، مقایسه می کند چنین نتیجه می گیرد که دریافتی کمتری دارد پس می گوید عدالتی برقرار نیست. در چنین شرایطی از دولت به خصوص سازمان برنامه و بودجه که مسئولیت توزیع مناسب و منطقی منابع مالی را عهده دار است همچنین سازمان بازنشستگی که مسئولیت حفظ منافع و پشتیبانی و حمایت بازنشستگان و دفاع از احقاق حقوق قانونی آنان را برعهده دارد، انتظار می رود در شرایطی که ناترازی قیمت ها بر امور معیشتی و گذران زندگی بازنشستگان تاثیر زیادی گذاشته است به مسئولیت های خود به درستی عمل کنند تا بدین حد این عزیزان که عمر خود را برای رشد و اعتلای کشور گذرانده اند دچار چالش نشوند. وجود ناترازی ها و عدم شفافیت ها یقیناً باعث نارضایتی و نگرانی بازنشستگان می شود در حالی که سنن بازنشستگی با بیماری های مختلف پرهزینه و خصوصیت زودرنجی و کم تحملی همراه است. پس ضرورت دارد برای جبران این نقیصه ها و کاهش چالش های ذکر شده به فوریت اقدامات تاثیرگذار انجام شود. به خصوص به دلیل کاهش وضعیت اشتغال و ازدواج جوانان در جامعه تعداد بسیاری از فرزندان ناچاراً در کنار خانواده پدری شان زندگی می کنند و نیازمند حمایت های آنان هستند.

وزارت کشور را اگر همدلی با این جریان نباشد، گردن گذاشتن بر قدرت این گروه ها دانست. آنچه که برای من عجیب و تا حدی موجب حیرت است این است که کسی از بین نماینده های مجلس، در این تجمع شرکت و سخنرانی می کند. مساله ای که اینجا وجود دارد، عمل غیر قانونی جمعی مخالف سیاسی است که با رفتار خارج از قانون نماینده مجلس تأیید می شود. اگر قانون در این سرزمین از آن مایه قدرت برخوردار باشد که هر کسی برای هر رفتاری آن را در نظر بگیرد، خیری از این تجمع های غیر قانونی نخواهد بود. اگر نماینده مجلس، وقتی از او دعوت می شود که در بین تجمع کننده ها حاضر شود و برای آنها سخنرانی کند، به آنها بگوید که چون تجمع غیر قانونی است، با وجود اینکه با ظریف مخالف اما در این تجمع شرکت نمی کنم، احتمالاً سراغ نماینده دیگری می روند و اگر او هم همین حرف را بزند، چه تردید بساط چنین رفتارهای خارج از قانون برچیده می شود. می ماند این سوال که وقتی در این کشور قانون با همه ابعاد عرفی و شرعی، از آن مایه قدرت برخوردار نیست که حتی یک نماینده مجلس با در نظر گرفتن آن از برخی رفتارها چشم پوشی کند، چه باید کرد؟ آن هم نماینده مجلس که شخصیت حقوقی او با قانون گره خورده و انتظار می رود بیش از دیگران قانون را رعایت کند. اگر از رشد و پیشرفت جامعه حرف می زنیم، حتماً بخش مهمی از این پیشرفت به موضوعی به نام قانون ربط پیدا می کند، قانون و رعایت قانون. به نظر می رسد راهی وجود ندارد جز اینکه منتظر بنامیم تا کسی در جریان اصولگرایی، متوجه اهمیت قانون بشود تا در چنین هنگامه هایی تعیین کننده رفتار باشد. می توان منتظر ماند تا در بین تجمع کننده ها هم سرانجام کسانی متوجه اهمیت قانون بشوند تا بعد رفتاری خود را با آن بسنجند و از رفتار غیر قانونی چشم پوشی کنند و گرنه این انتظار از وزارت کشور که دستنی از آستین دارد و جلو چنین تجمع های غیر قانونی را بگیرد، خیلی طولانی شده است.

قانون و تجمع غیر قانونی

مرزیه خیاپور زاده
روزنامه نگار

روز گذشته عده ای از مخالفان سیاسی دولت در میدان پاستور جمع شدند تا مخالفت خود را درباره عملکرد و حضور محمد جواد ظریف در دولت ابراز کنند. چنین تجمع هایی قبل از دولت اصلاحات چندان سابقه ای ندارد، اما به موازات جریان اصلاحات در دولت و مجلس، این رفتار از سوی مخالفان اصلاحات به رویه تبدیل شد و تقریباً تمام شهروندان از ماهیت این تجمع ها باخبر شدند. در دولت احمدی نژاد از این تجمع ها خبری نبود تا دولت روحانی بر سر کار آمد و دوباره مخالفان سیاسی دولت، از تجمع به عنوان ابزار سیاسی استفاده کردند. در دولت روحانی حمله به سفارت های انگلستان و عربستان هم دیده شد که هر یک هزینه های هنگفت سیاسی و حیثیتی برای کشور به بار آورد. هزینه ای که البته از سوی حمله کننده ها پرداخت نشد. در دولت مرحوم رئیسی هم از این تجمع ها خبری نبود تا اینکه دولت چهاردهم شروع به کار کرد و دوباره تجمع مخالفان دولت از سوی تندروها کلید خورد و در همین چند ماه، چندین بار دست به این کار زده اند. اینکه چنین تجمع هایی فقط برای ابراز مخالفت با دولت های اصلاح طلب یا نزدیک به اصلاح طلبان صورت می گیرد و در دولت های نزدیک به اصولگرایان از این تجمع ها خبری نیست، موضوع پنهانی نیست که کسی نداند و احتمالاً دلیل آن به حضور این افراد یا لیدرها این تجمع ها در بدنه دولت برمی گردد. در عین حال پاسخ به این سوال که چرا وزارت کشور چشم خود را بر چنین تجمع هایی می بندد هم آنقدرها مشکل نیست و می توان دلیل چشم پوشی

تندروها پشت چراغ قرمز

ادامه یادداشت

... تندروها با تفکرات خاص خود به دنیا نگاه می کنند و متأسفانه این تفکر رانمی توان تغییر داد و چنین نظراتی نه تنها مشکلی را برطرف نمی کند بلکه بر چالش ها هم اضافه خواهد کرد. طیف های تندرو که اتفاقاً در دولت سیزدهم از جمله تصمیم گیران حوزه های داخلی و خارجی بودند، نتوانستند کارنامه مثبتی از خود برجای بگذارند. با همه این حاشیه ها اکنون با روی کار آمدن دولت چهاردهم می بینیم که چهره هایی مانند جواد ظریف، علی عبدالعلی زاده، مسعود پزشکیان و دیگر نزدیکان به دولت چهاردهم با صراحت اعلام می کنند که تصمیم دارند با آمریکا وارد گفت و گو و مذاکره شوند. برداشت تحلیلگران این است که پاستور از مجموعه حاکمیت مجوزی دریافت کرده است که به این صورت برای ترامپ و کاخ سفید پیام ارسال می کنند. در غیر این صورت هیچ مسئولی نمی تواند بدون هماهنگی چنین مواردی را مطرح کند زیرا به مجوز نیاز دارد. در سوی دیگر می بینیم که اظهاراتی از تریبون ها و یا از سوی چهره های تندرو شنیده می شود که کاملاً با اظهارات دولتی ها متفاوت است. با این حال باید بگوییم که تندروها با چراغ قرمز رویه رو شده اند که به نظر اظهاراتشان راه به جایی نخواهد برد. شهروندان در این وضعیت نمی دانند که کدام حرف را باید قبول کنند اینکه می خواهیم با جهان ارتباط داشته باشیم و با نظام تصمیم دیگری دارد. با همه این حواشی توجه داشته باشید که مسئولیت اداره کشور با مسعود پزشکیان و مجموعه دولت خواهد بود. اگر نظر شهروندان را در مورد مذاکره با آمریکا بپرسیم با آن موافق هستند و حاکمیت هم باید به این موضوع توجه کند. رابطه طبیعی با جهان در واقع خواست اکثریت ملت است. با وجود اینکه ملت ایران می خواهند خود را در عرصه های جهانی شرکت دهند تندروها با تاکید بر منافع کاسپیان تحريم بر اظهارات ضد مذاکره ای خود تاکید دارند ولی همانطور که اشاره کردم اکنون توجهی به آنها نخواهد شد.

وزیر خارجه آمریکا مدعی شد

جایزه بزرگ برای سر رهبران طالبان

و کدام یک از رهبران طالبان ممکن است توسط ایالات متحده هدف گرفته شوند، مشخص نکرد. چند روز پیش مقام های طالبان در کابل اعلام کردند ایالات متحده یک زندانی افغان محکوم شده در دادگاه آمریکا به جرم قاچاق مواد مخدر و افراط گرایی را در آزادی آزادی ۲۰ شهروند آمریکایی محبوس در

افغانستان، آزاد کرده است. مقام های افغان روز سه شنبه گذشته گفتند این مرد با نام «خان محمد» بعد از آزادی از زندان با پروازی وارد کابل شده است. یک سخنگوی دولت طالبان در افغانستان تأیید کرد که ۲ آمریکایی نیز به ازای آن آزاد شده، رسانه های آمریکایی این ۲ آمریکایی را با نام های «رایان کوربت» که به گفته خانواده اش از سال ۲۰۲۲ در زندان های طالبان محبوس بوده و همچنین «ویلیام مک کنتی» معرفی کردند.

مارکو روبیو وزیر امور خارجه دولت جدید ایالات متحده در مطلبی با ذکر اینکه از اسارت تعداد بیشتری گروگان آمریکایی از سوی طالبان مطلع شده، تاکید کرد واشنگتن ممکن است یک «جایزه بسیار بزرگ» را برای سر رهبران ارشد این جنبش تعیین کند. روبیو در پستی در رسانه اجتماعی «ایکس» نوشت: «به تازگی شنیدم که طالبان تعداد گروگان های آمریکایی بیشتری نسبت به آنچه قبلاً گزارش شده بود را نگهداری می کند.» او ادامه داد: «اگر